

forelagt i Rigsdagen. Herom handler Stykke 2 i Udvalgets Forslag. Det er altsaa ganske klart, at Udvalget har anerkendt, at Formaålet var at stadfæste den forhaandenværende Praksis, samt at Praksis i de her omhandlede Tilfælde har været, at vedkommende Lovforslag, saa vidt muligt, har været behandlet i Lagtinget først, men ogsaa kun saa vidt muligt, altsaa netop efter den Regel, som angives i Lovforslaget. Det ærede Medlem mente, at det skulde ikke komme an paa Justitsministerens Skøn med Hensyn til dette Spørgsmaal „saa vidt muligt“, men man maa huske paa, at efter Justitsministerens Behandling af et Lovforslag, for saa vidt som det overhovedet fremmes, kommer Behandlingen i Rigsdagen, og man maa da vente, at der i Rigsdagen vil blive gjort Indvendinger og alvorlige Indvendinger, hvis Ministeren har forsømt at fremlægge det paagældende Forslag for Lagtinget, og Rigsdagen vil efter Omstændighederne kunne forlange det fremlagt for Lagtinget, saa jeg kan ikke se, at der i nogen som helst Maade kan ske nogen Skade ved, at man optager Ordene „for saa vidt det er muligt“ i Lovforslaget. Da derhos den højtærede Justitsminister har anset det for rigtig, at disse Ord indføjes, for at der ikke skal blive nogen Tvivl om Forstaaelsen, har Flertallet sluttet sig hertil.

Endelig har Mindretallet under Nr. 20 stillet et Ændringsforslag til § 20 om, at intet af Lagtingets Medlemmer uden Tingets Samtykke kan drages til Ansvar for sine Ytringer i Lagtinget. Jeg kender intet Tilfælde, hvor Ytringer i Lagtinget har ført til Sagsanlæg mod noget Medlem, og som bekendt har hvert Medlem af en saadan Forsamling ifølge gældende Ret en vis vidtgaaende Ytringsfrihed. Jeg venter ikke, at der vil blive Brug for en videregaaende Beskyttelse; jeg har altid været betænkelig ved et saadant Forslag, der har sine uheldige Sider, og saaledes som Situationen er, finder jeg ikke Anledning til at fastholde Forslaget i Lagtingets Affattelse.

Det ærede Medlem omtalte et Punkt, som Lagtinget havde vedtaget. Da det egentlig ikke vedkommer Lovforslaget, skal jeg ikke udtale mig synderlig derom, men overlade til Justitsministeren, hvem Udtalelsen ogsaa var rettet til, at svare det ærede Medlem. Dog maa jeg med Hensyn til nogle Udtalelser, som det ærede Medlem fremførte i Forbindelse hermed, sige følgende: Da den nuværende Justitsminister var Amtmand paa Færøerne, var der ikke noget idyllisk Forhold mellem Lagtinget og Regeringen, siger

det ærede Medlem, og det kan der være noget i, men det er glædeligt, thi i Lagtinget fandtes den Gang et Flertal, som holdt paa en Forandring af Færøernes statsretlige Stilling indenfor Riget. Vi havde imidlertid en Amtmand, som var kraftig nok til at gaa fast og bestemt imod Forslag i denne Retning. I alle saglige Spørgsmaal var Forholdet mellem Lagtinget og Amtmanden godt. Med Hensyn til, hvad der er anført af Lagtinget i samme Punkt om, hvorledes man skal forholde sig i Fremtiden ved Forhandlinger mellem Lagtinget og Regeringen, skal jeg kun sige, at i den daværende Amtmand Rytters Tid gik Ekspeditionen af Lagtingets Sager til Regeringen altid udmærket, saa det er ingenlunde af Hensyn hertil, dette Forslag er fremsat; det er mig, der har affattet Forslaget, og det kunde aldrig falde mig ind at sætte det op under Hensyn til den Tid, da den nuværende Justitsminister var Amtmand.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnes) er noget bekymret over det Forslag, der stilles, idet de, som han udtrykte sig, har en vis Tendens til at stille Lagtinget noget daarligere overfor Administrationen. Jeg forstaaer ikke denne Udtalelse, thi ikke et eneste af Forslagene stiller Lagtinget daarligere overfor Administrationen. Hvad først angaar Forslaget i § 16 om Lagtingets Sammentræden, da er det en rent praktisk Regel, der her foreslaas, fordi Amtmanden, som det ærede Medlem for 7de Kreds udviklede, bor centralt. Det viser sig jo ogsaa, at det ærede Medlem ikke kan opretholde Lagtingets Forslag, men er nødt til at fravige det, fordi det ikke er tilstrækkelig gennemtænkt; det indeholder ikke Regler for alle Kombinationer. Derfor er det en rent praktisk Regel, der er foreslaaet i § 16. I § 17 har jeg foreslaaet indføjet Ordene „for saa vidt det er muligt“ for netop at sige klart overfor Lagtinget, at det, som det ærede Medlem ogsaa indrømmer, undertiden kan være umuligt at forelægge Lovforslagene for Lagtinget. For at der ikke fremtidig skal komme Strid med Lagtinget, synes jeg derfor, det er rigtigt at indføje disse Ord.

Det ærede Medlem var saa bange for Justitsministerens Skøn, fordi Justitsministeren jo kunde skønne forkert. Hertil maa jeg sige, at det er ikke Justitsministeren, der afgør, hvad der skal være Lov i Danmark, det skal, som bekendt, Rigsdagen medvirke til. Hvis derfor Rigsdagen skønner, at det har været muligt at faa Lagtingets Ud-